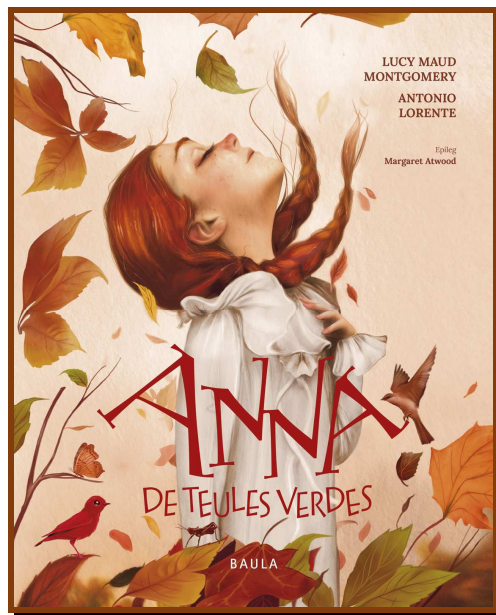

Club de lectura juvenil

Lucy Maud Montgomery *Anna de les teules verdes*

Dimarts, 28 de maig de 2024
a les 18.00 h.

Col·labora el Servei de Biblioteques
de la Diputació de Girona.

Autora:

Lucy Maud Montgomery

(30 de novembre de 1874 – 24 d'abril de 1942)

Coneguda com a L.M. Montgomery, va ser una escriptora canadenca reconeguda per la sèrie de novel·les començades el 1908 amb Anna de les teules verdes (en anglès Anne of Green Gables, originàriament). El llibre suposà un èxit immediat i el personatge central, Anne Shirley, una noia orfe, va fer famosa a Montgomery internacionalment.

La primera novel·la va iniciar una sèrie de seqüeles que mantingueren a Anne com a personatge central. Montgomery va publicar també 20 novel·les i 530 relats curts, 500 poemes i 30 assaigs. La majoria de les novel·les van ser ambientades a l'Illa del Príncep Eduard i aquesta ubicació, dins la província més petita del Canadà es van convertir en un lloc de referència literari i un popular indret turístic, és la granja de Green Gables, la gènesi del Parc Nacional de l'Illa del Príncep Eduard.

https://ca.wikipedia.org/wiki/Lucy_Maud_Montgomery

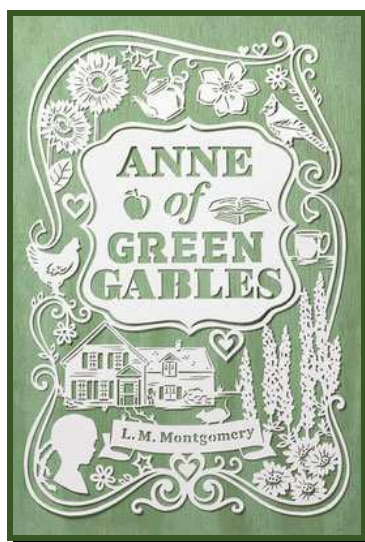
La novel·la:

Fa temps que havia sentit a parlar de la famosa **Anna de Teules Verdes**. Fins i tot havia llegit llibres on els personatges afirmaven que l'obra de

Lucy Maud Montgomery era la seva novel·la preferida. Però potser no m'hauria animat a donar-li una oportunitat si la **Mariona Arabia** de [@meyonbook](#) no ens hagués anunciat que seria l'encarregada de traduir aquest llibre al català amb una nova edició molt especial publicada per Baula i il·lustrada per **Antonio Lorente**.

A la meva curiositat pel llibre s'hi va sumar l'orgull de conèixer-ne la traductora i, quan per fi em vaig animar a llegir-lo... **L'Anna em va robar el cor irremeiablement! Ara entenc per què tothom n'elogiava la personalitat!**

L'Anna, una jove òrfena honesta i sense filtres, és xerraire, eixerida i lleial fins al moll de l'os. Viu intensament i està dotada d'una imaginació desbordant que li permet convertir qualsevol tasca en una aventura! També és capaç d'encarar la vida amb un optimisme increïble, i no pas per ingenuïtat: n'ha vist de tots colors, però sempre troba recursos per no perdre l'alegria i apreciar les coses boniques que l'envolten. Com n'envejo la vitalitat!

Això sí, de vegades el seu entusiasme benintencionat aconsegueix embolicar la troca, i si no fos perquè la sort està de la seva banda, em penso no en sortiria gaire ben parada. Per un altre cantó, **encara que tothom la critiqui per tenir el cap ple de pardals, crec que la seva joie de vivre és deliciosa i encomanadissa.**

Fet i fet, **el que més m’ha agradat de la història ha sigut veure l’evolució dels personatges** després que l’Anna ho trastoqui tot al seu pas. Inclús els que en un principi semblaven més intransigents i estereotipats acaben demostrant que tenen cor i facetes ocultes (que potser ells mateixos desconeixien).

La pròpia Anna anirà madurant i canviant al llarg del llibre (fins i tot salvarà vides!), i, si bé la seva història continua a les seqüeles escrites per Montgomery, tothom està d’acord en que aquest primer volum és el més mític de tots. **La dolça prosa del llibre m’ha transportat al poble fictici d’Avolea, situat a l’Illa del Príncep Eduard, al Canadà, i les descripcions de la natura m’han semblat exquisides.**

Pel que fa a aquesta edició especial de Baula, **s’ha de reconèixer que fa un bon homenatge a tot allò que l’Anna representa, si bé la mida de la lletra és diminuta i poc pràctica (alerta, cal que llegiu amb bona il·luminació o us hi deixareu la vista!).**

D’altra banda, cal destacar la feina de la Mariona Arabia a l’hora de traduir el llibre. Trobo que la veu narrativa flueix molt bé, i hi ha un detall que m’ha encantat! Per a l’Anna és molt important que pronunciïn i escriguin correctament el seu nom. En anglès es diu Anne (escrit amb una e al final), i s’encarrega d’anar-ho recordant a tothom. A l’edició en castellà li van traduir el nom com a “Ana” i van ometre els comentaris de la nena. En català, en canvi, **la Mariona va optar traduir el nom com a “Anna”, i va fer que la protagonista s’encarregués d’anar recordant a tothom que s’escriu amb dues “n”, la qual cosa em sembla d’allò més encertada!** Jo mateixa em dic Anna (amb dues enes) i ho haig de puntualitzar molt sovint.

<https://paraulademixa.jimdo.com/2022/07/14/anna-de-teules-verdes/>